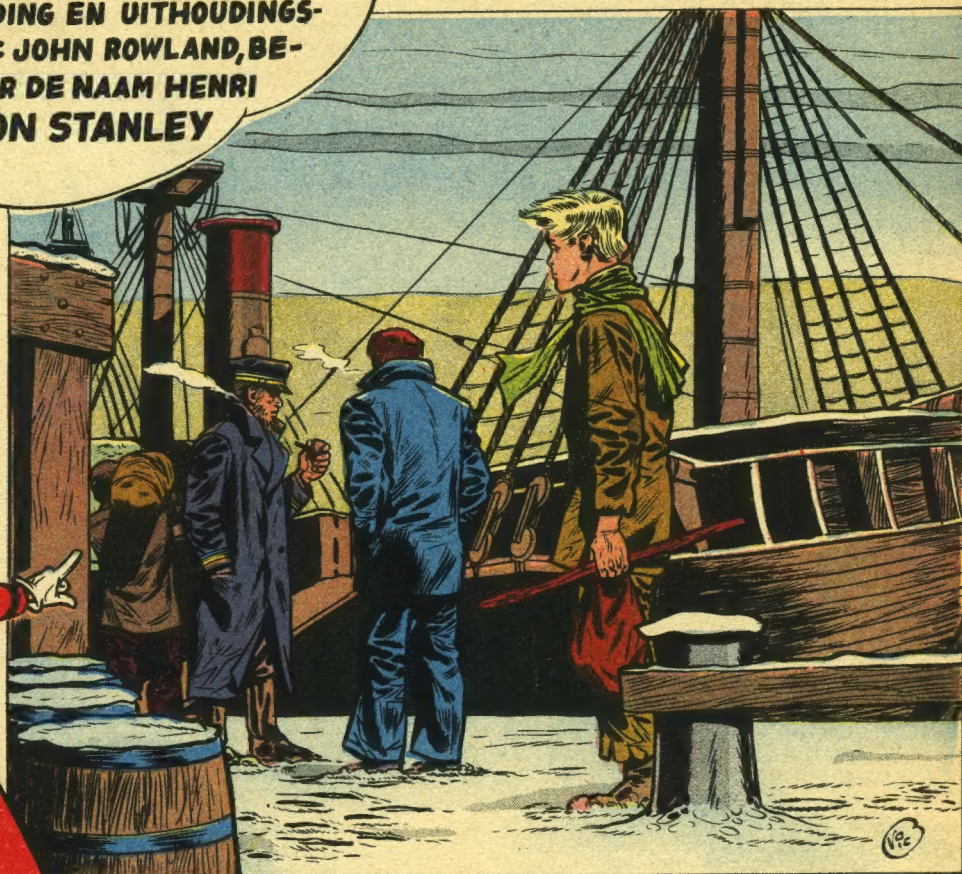

DEZE WEEK
HEB IK HET GENOEGEN JULLIE
EEN NIEUWE HELD VAN ONS LIJFBLAD
VOOR TE STELLEN: EEN JONGEN
WIENS LEVEN EEN VOORBEELD VAN
MOED, VOLHARDING EN UITHOUDINGS-
VERMOGEN IS: JOHN ROWLAND, BE-
ROEMD ONDER DE NAAM HENRI
MORTON STANLEY

ROBBEDOES

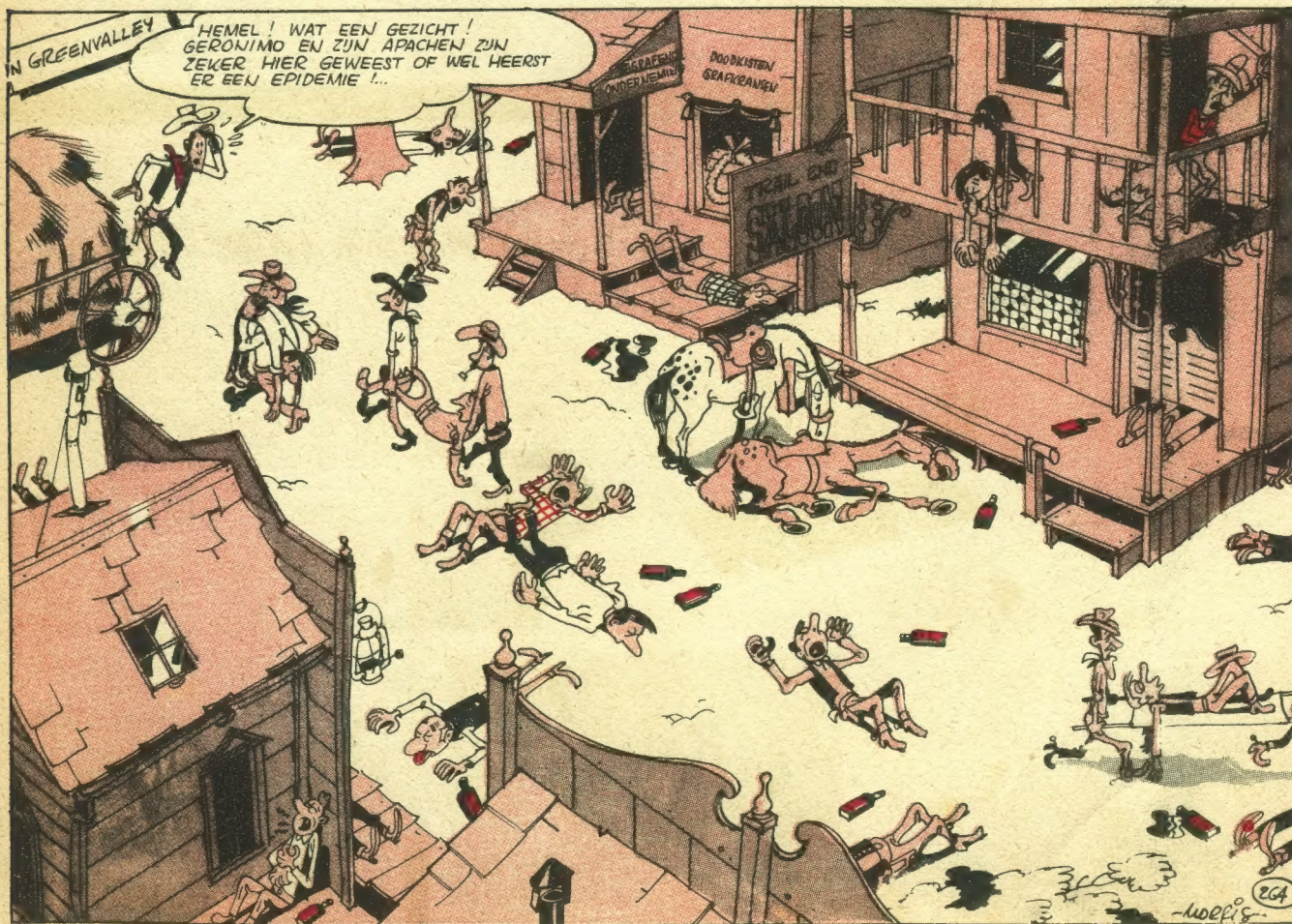
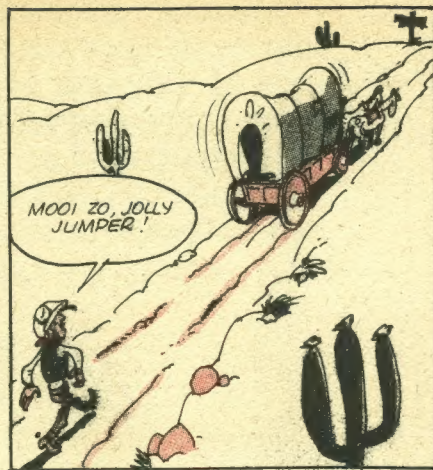
NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 668. - 15 Januari 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE ~~TARBOTMOTOREN~~

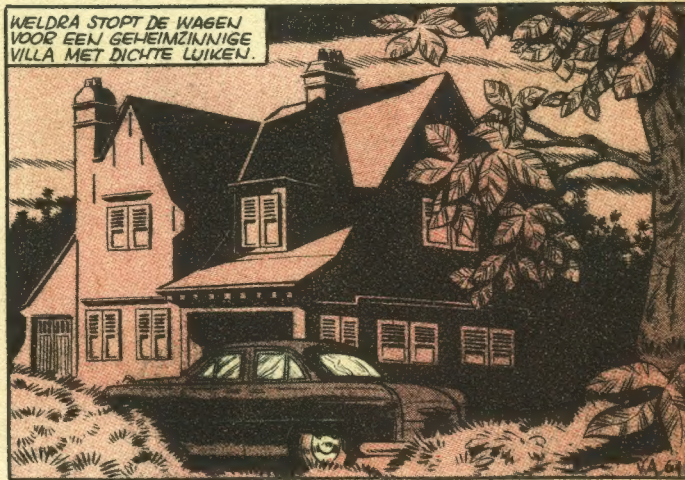
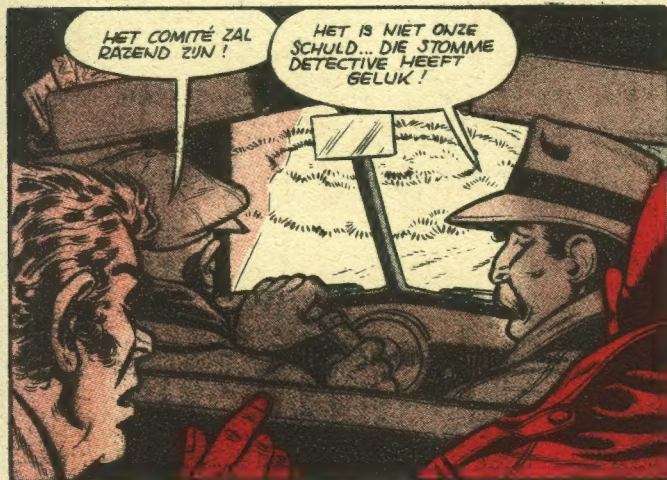
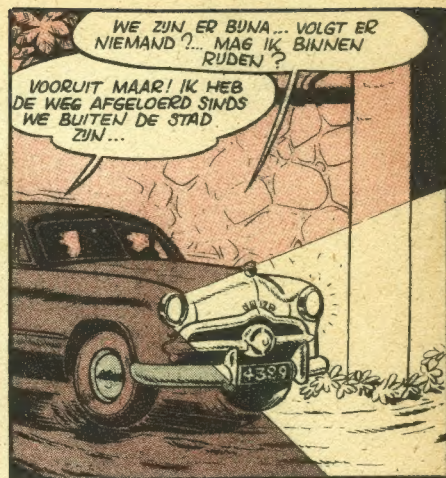

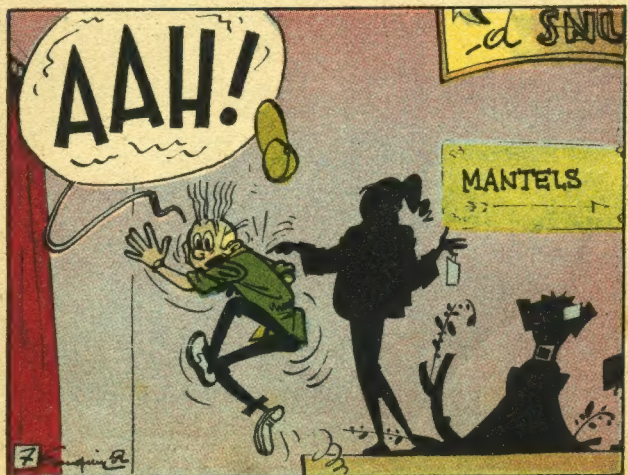
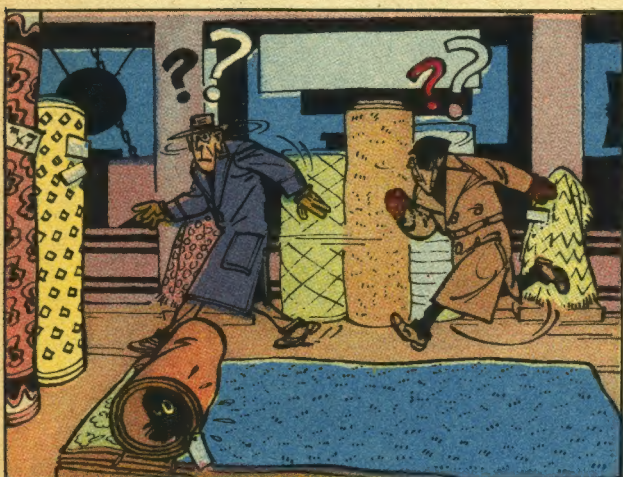
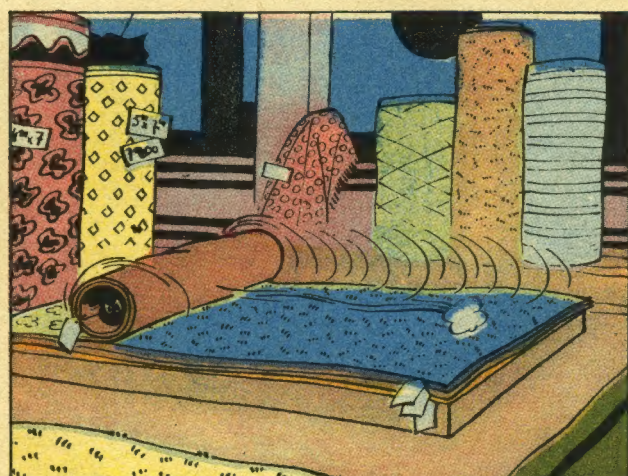
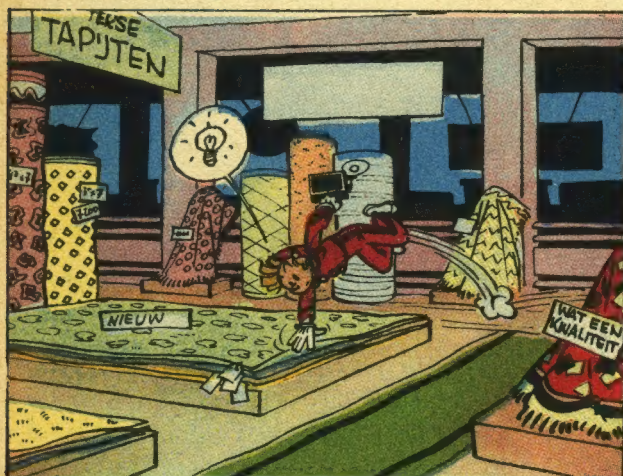
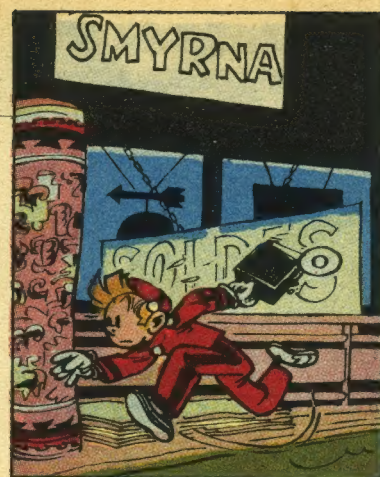
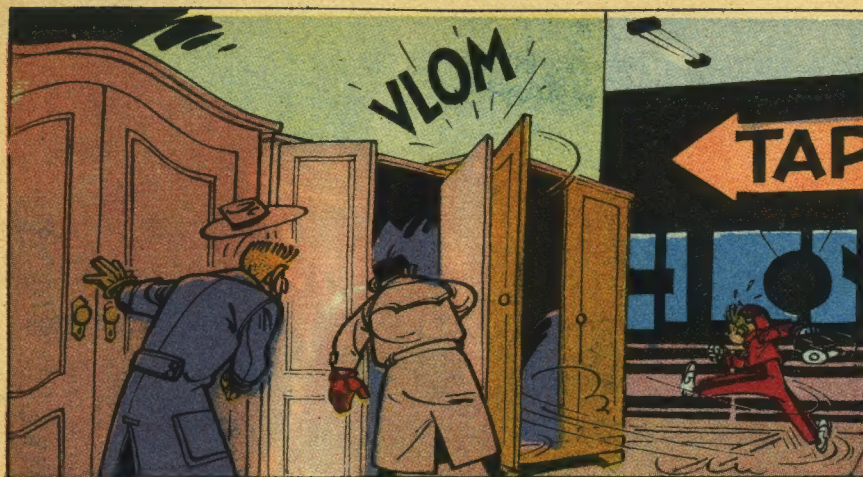

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

STAGMUS, EEN OUD GELEERDE, KOMT KORDAAT OM BESCHERMING VRAGEN. HI BEWEERT DE UITVINDER TE ZIJN VAN EEN ATOOMWAPEN, WAAR EEN VREEMDE MOGENDEID ZICH MEESTER VAN WIL MAKEN... DE DETECTIVE DENKT DAT HI SEK IS EN LAAT HEM WEGGAAN... DE VOLGENDE NACHT VERDWINT STAGMUS.

WIE WEET HET?

GAAI EN MOWGLI KAMPEREN AAN DE KUST... ZE GAAN VISSSEN OM WAT AFWISSELING IN DE DAGELIJKSE KOST TE BRENGEN.

FIJN!...DIT IS EEN GOED PLEKJE!...HET KRIJGTE VAN VISSSEN...

VEREZEELD!...KEN JIJ ZE?...IK KAN GEEN ENKELE NAAM NOEMEN...

EN JULLIE VRIENDEN LEZERS, WETEN JULLIE HET?...

VISSSEN ZIJN EIGENAARDIGE DIEREN! KUNNEN JULLIE DEZE TEST BEANTWOORDEN?...

O!
EN DIE DAAR... WELKE IS DAT?...

NEE MAAR! WAT EIGENAARDIG!... EEN ZOETWATER-VIS!...

W A R
O F
N E T?

WILLEN JULLIE HEM OOK KENNEN?... VERBINT DAN DE PUNTEN OP DEZE TABEL, MET EEN LIJN MAAR LET ER VOORAL GOED OP DAT JE DE ALPHABETISCHE ORDE VOLGT...

- 1 MOETEN **HAAIEN** OP HUN RUG ZWEMMEN OM HUN PROOI TE KUNNEN GRIJPEN?...
- 2 PLATTE VISSSEN, ALS DE **TONG**, HEBBEN ALS ZE GEBOREN WORDEN EEN DOG AAN IEDERE KANT VAN HUN LICHAAM, MAAR LATER TWEE OGEN AAN DEZELFDE KANT...
- 3 DE **KABELJAUW** LEGT 10.000 EITJES PER JAAR...
- 4 **ALLE** VISSSEN STERVEN ALS ZE UIT HET WATER ZIJN...
- 5 **GRUIZE AMBER** WORDT UIT DE INGEWANDEN VAN DE **POTVIS** VERKREGEN.

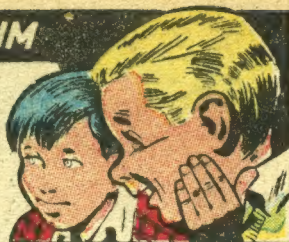
A	W	L	E	A	B	I	F	N	G	Q	I
E	B	K	P	U	V	H	G	A	M	L	J
C	Q	H	E	F	G	V	I	J	K	M	O
D	C	D	A	H	M	L	B	P	O	N	U
F	B	X	T	O	W	V	Q	H	K	G	T
A	X	W	U	T	S	R	W	N	M	J	I
R	S	E	V	G	E	F	G	P	H	R	C
F	B	D	C	D	F	S	Y	Z	O	H	V

KUNT U AL DE VOORWERPEN VAN PUNT A NAAR PUNT B VERBINDEN MET EEN LIJN SAMENGESTELD UIT 6 RECHTE STUKKEN, ZONDER TWEE KEER OVER DEZELFDE PLAATS TE KOMEN EN ZONDER EEN DER KLIPPEN TE RAKEN...

EN NU WE HET TOCH OVER VISSSEN HEBBEN... WILLEN JULLIE EEN VIS MAKEN, DIE ZICH OP HET WATER VOORTBEWEEGT?... KNIP BOVENSTAANDE VIS UIT EEN STUK KARTON. LEG HEM PLAT OP HET WATER. OM HEM TE DOEN VOORTBEWEGEN LAAT JE EEN PAAR DRUPPELTJES OLIE VALLEN IN HET CIRKELTJE, DAT MIDDELEN IN HET LIJF IS UITGESNEDEN...

HET EINDE VAN EEN KAPERSCHIP

ZEG, OOM WIM, WAT IS DE TOTALE OORLOG?

HM, IETS ERG LELIJKS. EEN GENADELOZE OORLOG WAARIN ALLES ZONDER ONDERSCHIED KAPOT WORDT GEMAAKT. WEE DE VERLIEZER!

GELUKKIG ZIJNER ONDANKS DE WREEDHEID VAN ONZE TIJD NOG ALTIJD EDELE MENSEN, DIE IN ALLE OMSTANDIGHEDEN RIDDERLIJK EN MENSELIJK OPTREDEN

ZELFS BIJ ONZE VIJANDEN?

JAZEKER, FRED! EDELMOEDIGHEID HEEFT GEEN VADERLAND. LUISTER MAAR EENS NAAR DE GESCHIEDENIS VAN DE EMDEN, DAT DUITSE KAPERSCHIP IN 1914, DAT DE OCEANEN ONVEILIG MAAKTE. VRUCHTELOOS TRACHTTEN DE TEGENSTANDERS HET TE VANGEN, HET ONTGLIPTE HEN ALTIJD.

HIER ZIJN WE OP DE EMDEN HET IS 28 OCTOBER 1914.

VON MÜCKE, LAAT DE VIERDE SCHOORSTEEN OPTUIGEN! WIJ ZULLEN DE REDE VAN PENANG OVERVALLEN EN HET GROTE WILD TOT ZINKEN BRENGEN!

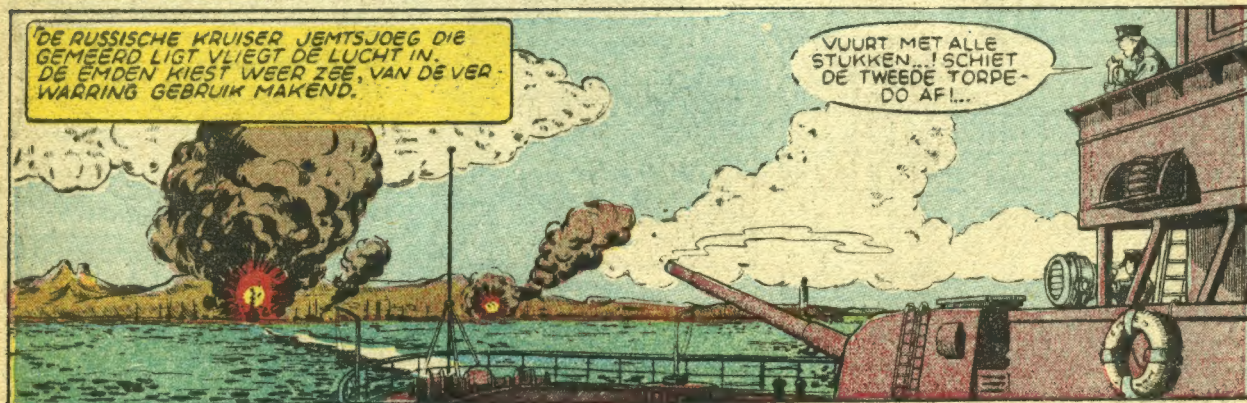
OM 3 UUR 'S MORGENS ZIEN DE WAARNEMERS OP DE VUURTOREN VAN PENANG.

HET IS DE EMDEN NIET! HET HEEFT ER MAAR DRIE. DE EMDEN ZIT TROUVENS 4.000 KM. MEER NAAR HET ZUIDEN TOE. NAAR HET HEET.

EEN SCHIP MET VIER SCHOORSTENEN IN ZICHT!

DAT ZAL DE ENGELSE KRUISER YARMOUTH WEZEN!

1A

DE RUSSISCHE KRUISER JEMTSJOEG DIE GEMEERD LIGT VLIEGT DE LUCHT IN. DE EMDEN KIEST WEER ZEE, VAN DE VERWARRING GEBRUIK MAKEND.

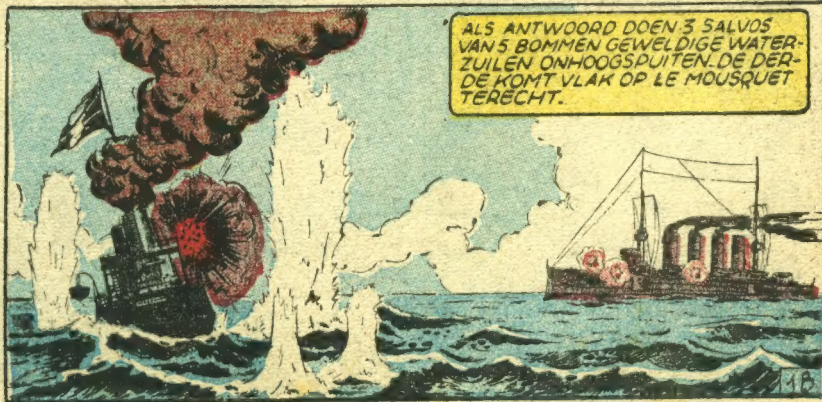
VUURT MET ALLE STUKKEN...! SCHIET DE TWEEDE TORPEDO AFI...

INTUSSEN, IN VOLLE ZEE, OP DE TORPEDOJAGER "LE MOUSQUET" DIE AAN HET PATROELJEREN IS:

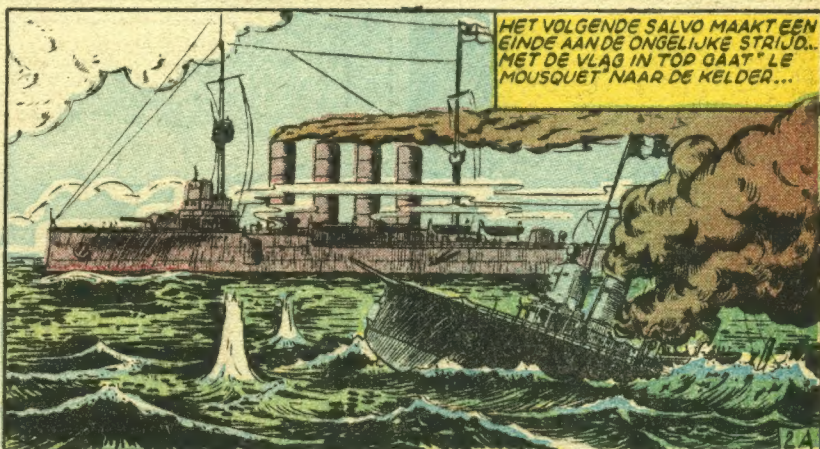
ER VAART EEN KRUISER UIT IN PENANG! MAAK DE SEINEN GE-REED!

ALS HIJ UIT PENANG KOMT, KAN HET NIET ANDERS DAN EEN BONDGENOOT ZIJN.

ALS ANTWOORD DOEN 3 SALVOS VAN 5 BOMMEN GEWELDIGE WATERZUILEN ONHOOGSPUITEN. DE DERDE KOMT VLAK OP LE MOUSQUET TERECHT.

1B

GEESCORTEERD DOOR DE KRAISERS "MINOTAUR", "MELBOURNE", "SYDNEY" EN "IBUKI" VERLAAT EEN KONVOOI AUSTRALIË. 32.000 SOLDATEN, 10.000 PAARDEN EN 50 KANONNIËN WORDEN NAAR EUROPA GEBRACHT.

DE ADMIRALITEIT HEEFT ME GEWAARSCHUWD VOOR DE "EMDEN".

ONS KONVOOI ZOU EEN BUITENKANSJE VOOR DIE KAPER ZIJN!...

OP DAT OGENBLIK OP DE "MINOTAUR"...

KAPITEIN! EENS.O.S. VAN DE COCOS-EILANDEN. ZE ANTWOORDEN NIET MEER!...

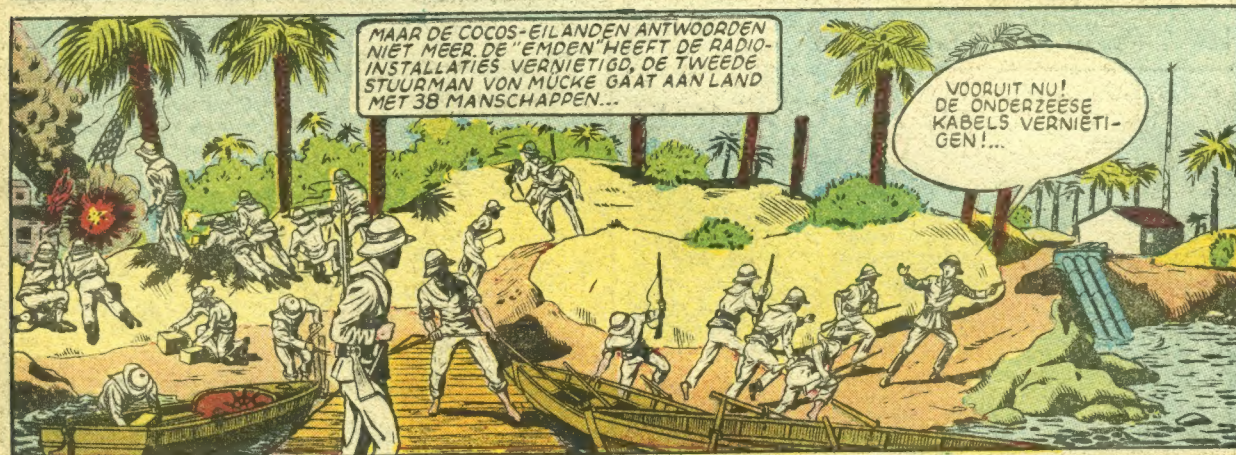
COCOS-EILANDEN AAN ALLE GEALLIEERDE SCHEPEN: VREEMD SCHIP VOOR HET EILAND. S.O.S. S.O.S. S.O.S.

SEIN ONMIDDELIJK AAN DE "SYDNEY" HET KONVOOI VERLATEN. MET VOLLE STOOM NAAR DE COCOS-EILANDEN OM HET WAARGENOMEN SCHIP TE HERKENNEN.

DE "SYDNEY" VERWIJDERT ZICH DE "EMDEN" KRIJGT EEN WAARDIG TEGENSTANDER!

MAAR DE COCOS-EILANDEN ANTWOORDEN NIET MEER. DE "EMDEN" HEEFT DE RADIO-INSTALLATIES VERNIETIGD, DE TWEEDE STUURMAN VON MUCKE GAAT AAN LAND MET 38 MANSCHAPPEN...

VOORUIT NU! DE ONDERZEESE KABELS VERNIETIGEN!...

KAPITEIN! DE "EMDEN" SEINT ONS ONMIDDELIJK AAN BOORD TE KOMEN!

WAT GEBEURT ER? NAAR DE SLOEPEN!

TE LAAT! HIJ LICHT HET ANKER ZONDER ONS... EN OPENT HET VUUR!

DROMMELS! DAT ZIJN STUKKEN VAN MINSTENS 150 MM! DAT WORDT GEVAARLIJK!...

DE VIJAND MOET VLAKBIJ ZIJN!

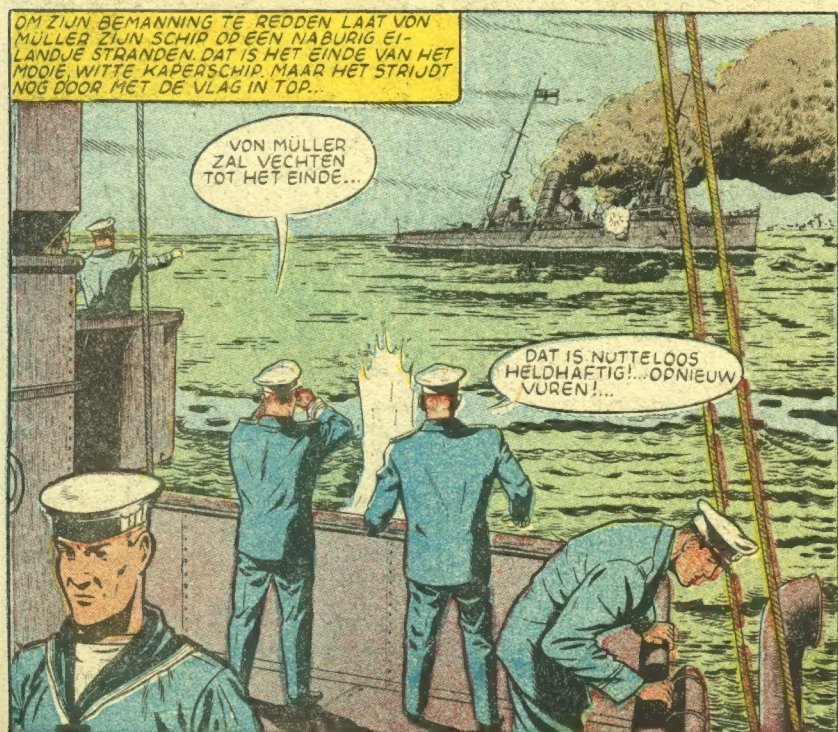
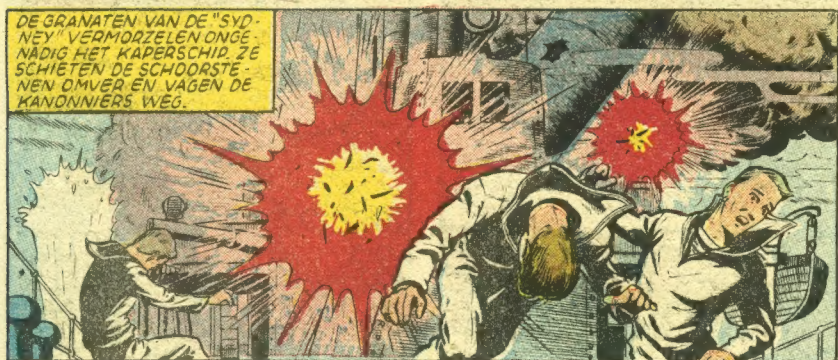
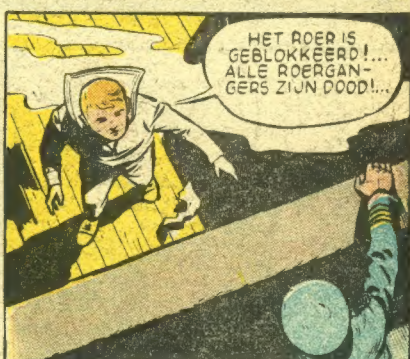

GEEN TIJD MEER OM DE SLOEPEN AAN BOORD TE NE-
MEN! VOLLE VAART
VOORUIT! INSTELLEN
OP 9.000 M.,

VOUR!...

RAAK! VOORUIT!...
AFSTAND 7.000 M....
VOUR!!!... DAARNA
MAKEN WE HEM AF MET
ONZE TORPEDO'S!...

DE BAARD EN DE KALE DE SCHAT VAN ALARIK

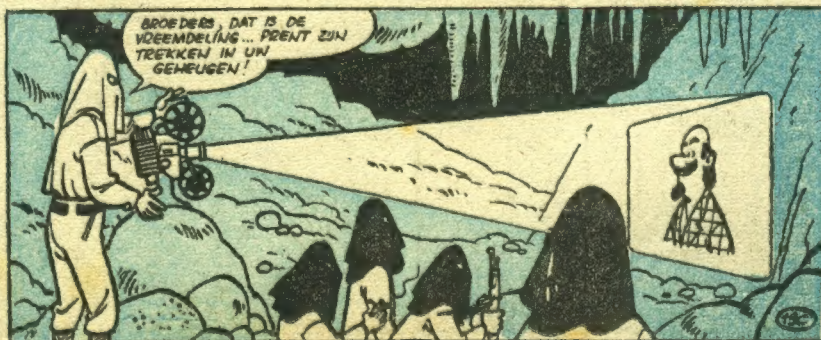
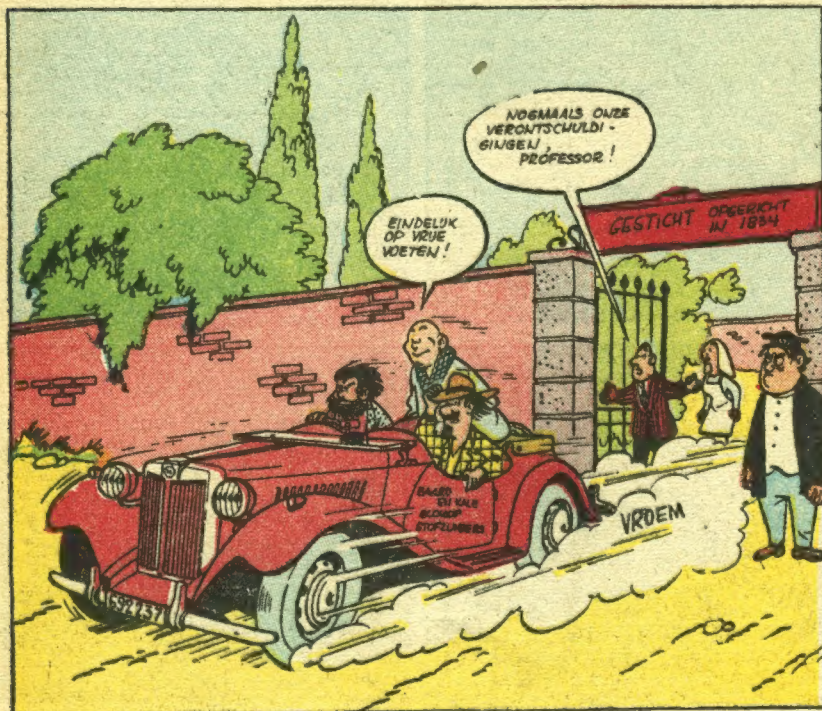
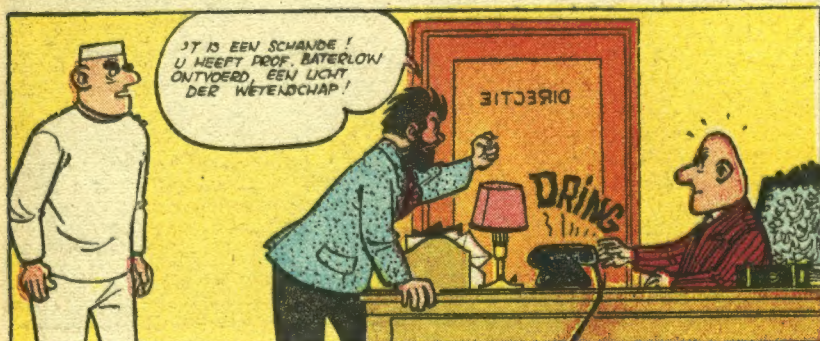
DOOR WILL » TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Als de Baard de twee bandieten naar de politie opbrengt, hoort hij daar dat de Kale en prof. Baterlow in het gekkenhuis zitten...

PORTIER

WAAR IS DE DIRECTEUR? IK WIL DE DIRECTEUR SPEEKEN!

SNUFFELTJE

VERTELT...

**OVER MARS EN NOG WAT...
WAAROM NOEMEN WIJ MARS DE
OORLOGSZUCHTIGE?
IS MARS BEWOONBAAR?
ZIJN ER KANALEN OP MARS?
HEEFT MARS OOK MANEN?**

Voor LIEBAARD
uit Beerzel-Dries.

De roes van de cosmische raketten, die ons eens van deze aarde naar onbekende werelden zullen voeren, heeft onze rakkers danig te pakken. Steeds opnieuw zou Snuffeltje over sterren en planeten moeten schrijven. Maar... zijn die werelden wel zo onbekend? Nee! Denk nog maar eens aan de spectraalanalyse, waarover ik jullie onlangs nog schreef!

Eén der planeten, die wel het meest bestudeerd wordt, is ontegensprekelijk Mars, de oorlogszuchtige! Mars maakt deel uit van de groep «middelmatige planeten». Inderdaad, om onze zon cirkelen drie groepen.

Van deze middelsoort noemen we Mercurius, die het dichtst bij de zon staat en de kleinste is van deze reeks (23 maal kleiner dan de aarde... en 200 graden warmte!). Verder Venus, 108 miljoen kilometer van de zon, bijna zo groot als de aarde en 2 tot 3 maal warmer. Dat is onze avond- en morgenster. Dan onze Aarde en tenslotte Mars, waarover aanstonds meer.

Vervolgens zweven tussen Mars en Jupiter... meer dan duizend kleine planeten. Dit zijn de zogenaamde asteroïden. De bekendste zijn Ceres, Pallas, Juno en Vesta. De kleinsten hebben amper enkele kilometer doorsnedes.

Tenslotte de grote sinjeurs: Jupiter, de grootste, 1.300 maal groter dan de

aarde, vijf keer verder van de zon en nog in vloeibare toestand. Jupiter heeft minstens negen manen. Saturnus, de tweede grootste, met een ring er omheen en met minstens tien satellieten, eveneens nog vloeibaar. Uranus, zeer licht en nog gasvormig. 70 maal zo groot als de aarde. Deze planeet heeft maar eventjes 85 jaar nodig om rond de zon te wentelen! Ook Neptunus, die even groot als Uranus is, laat één jaar... 165 jaar duren! Pluto tenslotte staat nog verder af, maar van deze planeet is nog niet veel bekend.

Mars is $6\frac{1}{4}$ maal kleiner dan de Aarde en staat anderhalf maal zo ver van de zon. Ze draait in precies 24 u. 37 minuten om haar as, die evenals onze aardas een tikje schuin staat (24 graden!). Mars draait in 687 dagen om de zon. Dat bewerkt dus, dat de seizoenen er ongeveer eens zo lang zijn! Het moet er ook merklijk kouder zijn, want Mars ontvangt maar half zoveel licht.

Als we Mars met het blote oog bekijken, schittert deze planeet voor ons als ster van eerste grootte. Ze heeft een bloedrode kleur. Daarom kreeg zij de naam van de oorlogsgod.

Mars staat tamelijk dicht bij de aarde. Om de vijftien jaar komt zij in onze «nabijheid». Dat is... op 55 miljoen kilometer, wat voor de sterrekundigen maar een steenworp ver is. Daarom heeft men deze planeet zo goed kunnen bestuderen en kent men zelfs haar bodemgesteldheid, haar

dampkring. Ja, er zijn, evenals van de maan, kaarten van getekend. Aan de twee polen heeft men met sterke kijkers grote witte vlekken opgemerkt. Die worden regelmatig kleiner en opnieuw groter. Dit onder invloed van het zonlicht. Zo weten we bijna zeker, dat het uitgestrekte sneeuw- en ijsvelden zijn.

Nog merkwaardiger zijn de zogenaamde «kanalen» op de planeet Mars. Vele rode en donkere vlekken tekenen zich af, die duidelijk door lange en tamelijk brede strepen doorsneden worden. Dit kunnen echter geen kanalen zijn. Immers, dan zouden ze honderden, ja, duizenden kilometer breed moeten zijn!... En zo'n graafwerkje zullen de Marsbewoners toch niet ondernemen, meen ik. Waarschijnlijk zijn de vlekken enorm grote werelddelen of misschien uitgedroogde zeeën, die door diepe en brede wateren of moerassen van elkaar gescheiden zijn. Eigenaardig is wel, dat ze zo'n rechte en regelmatige vorm vertonen.

Ook Mars heeft manen. Er werden er in 1877 twee ontdekt. De grootste er van heeft slechts een 12 vierkante kilometer oppervlakte en draait zeer dicht om haar meesteres heen: in 7 uur 30 minuten is zij haar toertje rond. De tweede en kleinere doet daar 30 uur over.

Jullie zien, rakkers, dat reeds heel wat van de planeten-«wereld» bekend is. En tenslotte de grote vraag: is Mars bewoond? Het is in ieder geval mogelijk, want de levensvoorwaarden (lucht, vocht en warmte) zijn aanwezig... Men heeft echter nog geen «bedrijvigheid» op die planeet ontdekt, of iets, dat op het werk van levende wezens wijst. Maar daarvoor zijn onze telescopen allicht nog niet sterk genoeg. Al wat je intussen over Marsbewoners te lezen krijgt, is pure fantasie van romanschrijvers of striptekenaars. Ik denk niet, dat we de eerste tijd Marsaanvallen zullen te vrezen hebben, hoor! Voorlopig kun je met gerust hart nog roepen:

Met Robbedoes vooruit en vooraan!
Je trouwe aartsraker,

SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck

geïllustr. door Ref

I

Gedropt in het Rietland

TERWIJL hij de worstvormige vinger van Dr. Cucharro volgde die over de landkaart gleed, moest Piet De Rijke aan het kronkelen van een slang denken. Hij huiverde bij de gedachte dat dit vettige zoodje hem naar God weet wat voor hel zou sturen. Met een effen stem legde de ander zijn plan uit :

— Lange tijd beweerden aardrijkskundigen en ontdekkingsreizigers dat de Amazone uit de Maratonon komt, welke bij Junin ontspringt. Later echter, toen het onmetelijke stroomgebied van de Amazone, dat feitelijk de hele breedte van Zuid-Amerika beslaat, verder verkend

werd, ontdekte men dat de Rio Ucayali veel breder is en heel wat meer water bevat dan de Maradonon. Het bleek dat de Rio Ucayali zich voortzet in de Rio Urubamba en de Rio Vilcanota, die in het Titicacameer ontspringt. Het Titicacameer is de eigenlijke bron van de Amazone en daar wou ik je naar toe zenden, kerel. Want daar wordt het Psalmotragras gevonden. De bevolking in de omtrek van het meer is vreedzaam. Grote gevaren zul je er niet tegenkomen en nadat je er een maand geplukt hebt, kun je langs de kortste weg naar ons terugkeren. Als je weer hier bent, ontvang je de beloofde vier duizend dollar en is je opdracht vervuld. Als je er niets tegen hebt, laten we je in de buurt van het Titicacameer neer ?

Het voorstel leek duidelijk en on-dubbelzinnig. Toch kon Piet De Rijke niet het gevoel van zich afzetten dat

er een luchtje aan de zaak was. Waarom betaalden ze hem anders zo'n flinke som voor een werkje dat een ezelrijver even goed kon opknappen als hij zelf, ja, beter nog, aangezien hij die streek natuurlijk kende. En waarom moest hij beslist eerst bij het opperhoofd der Garauk's aan de oever van de Rio Vilcanota langs gaan, voor hij die befaamde kruiden ging plukken ? En daarbij stelde Dr. Cucharro's gezicht hem allesbehalve op zijn gemak. En zijn capataz, ofte wel zijn huisknecht en Manusje-van-alles, met die enorme revolver aan zijn koppelriem bengelend en die navaja tegen zijn zitvlak aan, zag er ronduit gezegd als een struikrover uit.

— Mij droppen ? vroeg Piet De Rijke. Waarom moet ik neergelaten worden en bij het landen misschien een ongeluk oplopen ? Als ik toch met de benenwagen naar huis terug moet, kan ik evengoed daarmee weggaan ook.

— Er is haast bij, viel Dr. Cucharro hem stuurs in de rede. En als je te voet weg gaat, kom je er nooit. Eerst drie weken met allerlei boemeltreintjes door de Andes naar Cuzco. Vandaar zou je met een muilezel de laatste ruggen van de Andes over moeten. Daar dien je dan je pakken op een lama over te laden, om vervolgens langs de oostelijke helling weer af te dalen, voor je een week of drie, vier door het gebied van de Quichuas trekt die lang niet zachtzinnig of gastvrij zijn.

» Van de Desguaderosberg naar het Titicacameer is het nog een heel eind. Alles bij mekaar wel een maand of twee, vriend. Dan naar liever die twee maanden uitgespaard door je boven het doel van je tocht neer te laten.

Het was kiezen of delen. Piet haalde berustend zijn schouders op.

— Goed, afgesproken dan, morgen laat ik me droppen. Zorg jij voor de uitrusting, zoals afgesproken is ?

— Die ligt al kant en klaar in de kamer hiernaast. Wil je ze eens zien ? Warempel, Dr. Cucharro had de spullen fijn voor mekaar. Stevige, laarzen, speciaal berekend voor de strijd tegen de vochtigheid in het oerwoud. Tropische tenten, lichte, gerieflijke zakken. Alles verkeerde in uitstekende staat.

— Maar wapens zie ik niet, zei Piet De Rijke.

— Die krijg je in het vliegtuig pas, voor je naar beneden springt.

Ditmaal schrok Piet De Rijke op en keek Dr. Cucharro strak aan. Wantrouwde deze hem dan zo ?

Zeker, Dr. Cucharro had hem aangetroffen in de donkere buurten van Guyaquil, waar zijn schip hem had achtergelaten. Piet De Rijke was er toen beroerd aan toe. In een bevlie-

ging om wat van de wereld te zien had hij zijn familie en de Rode Vleugel verlaten en zich als matroos laten aanmonsteren aan boord van een vrachtboot voor de grote vaart op Zuid-Amerika. Maar toen hij eenmaal op de rede van Guyaquil lag, had hij een soort gele koorts gekregen. En dat had zijn kapitein de stuipen op het lijf gejaagd. Hij voelde er niks voor met zijn schip in quarantaine te moeten liggen. En die voortvarende kerel had korte metten met hem gemaakt en de zieke zo maar met een schijntje geld in een hoek afgezet. Daarna had hij het anker gelicht. Toen Piet De Rijke weer bij kennis kwam, was het schip al een eind weegs. Piet had er zelfs geen notie van dat hij een dag of veertien tussen leven en dood zweefde had. Zijn kleren, zijn geld, zijn uurwerk, zijn persoonlijke bezittingen, alles was hem ontfutseld door rondslenterende boosdoeners. En deze hadden hem in ruil daarvoor 'n smerige poncho gelaten en iets dat op een broek leek en met touwtjes werd opgehouden. De baas van het ongure hotelletje waar Pierre ontwaakte, wist er stellig meer van, want in plaats van bij het aanbieden van de rekening op betaling aan te dringen, vergenoegde hij zich ermee de be-rooide gast de deur uit te zetten. Piet kon nauwelijks op zijn benen staan. Maar per slot van rekening had hij toch nog geluk. Zijn aanranders hadden hem immers in de haven kunnen laten duikelen.

Het toeval wilde dat hij Dr. Cucharro voor de voeten kwam en deze ontfermde zich over de jonge man, die gekleed ging als de armste Indiaan uit de onderwereld van Guyaquil, maar zich vlot in drie talen uitdrukte en wiens blik soms een verrassende schranderheid, openhartigheid en moed verried.

Dr. Cucharro nam de jonge Piet De Rijke bij zich op, verpleegde hem, knapte hem helemaal op en deed hem, zoals we al gezien hebben, op zekere dag het voorstel zich met een valscherp bij de bronnen van de Amazone te laten droppen. Koesterde Dr. Cucharro soms wantrouwen tegenover hem, dat hij zo lang mogelijk talmde om hem wapens te verstrekken? Piet De Rijke kreeg een kleur van woede en frad op zijn gastheer toe.

Deze lachte op zijn bekende zalvende en ietwat onderdanige manier waar Piet De Rijke zo'n hekel aan had gekregen.

— Je hoeft je daar niet gekwetst door te voelen, vriend. Integendeel! Ik heb gewild dat je de allerbeste wapens zou krijgen. De wapensmid kijkt ze nog voor het laatst na, eer ze aan boord van het vliegtuig worden gebracht. Is dat niet heel natuur-

lijk? Piet vond het daarentegen eigenaardig dat hij geen uitleg kreeg hoe hij ermee om moest gaan. Maar hij hield deze overdenking voor zich.

— Goed, zei hij enkel, ik ga nog even omlopen en ik ben voor vanavond weer thuis.

Piet De Rijke stapte al naar de deur toe, maar de capataz versperde hem de weg. Dr. Cucharro maakte een spijtig gebaar:

— Jammer, erg jammer, je zult je wonder wat inbeelden nu. Maar ik kan het heus niet toestaan dat je nu uitgaat en met iemand in aanraking tracht te komen, voor je vertrek.

Ditmaal voelde Piet De Rijke zich van woede koken. Hij kwam dichtbij Dr. Cucharro en beet hem toe:

— En waarom niet? Dat wou ik wel eens weten!

De dokter glimlachte en wreef langzaam over zijn kin.

— Beste kerel, denk eens even na. Het Psalmotrakruid zal me in de mogelijkheid brengen tot nu toe onbekende geneesmiddelen samen te stellen. Verscheidene collega's houden zich met soortgelijke opsporingen bezig. Ik ben er allerminst op gesteld dat ze door een onvoorzichtige uitspraak van jou erachter komen hoe het kruid heet wat ik wil laten halen. En vooral mogen ze niet de streek weten waar het te vinden is. Dit is namelijk, zoals ik al zei, een groot geheim en alleen het Garauki-opperhoofd en ik kennen het. We hoeven maar één woordje te veel los te laten en zij zijn in staat er meteen op af te gaan om ons in letterlijke zin het gras voor de voeten weg te maaien.

— Ik geef u mijn erewoord dat ik niets los zal laten.

— Ik stel het volste vertrouwen in je woord, maar... een mens kan zo vaak in omstandigheden komen, waarin hij zelfs ongewild iets ver-raadt. Nee, nee, de meest voor de hand liggende voorzichtigheid eist dat je hier blijft.

— Als ik het dus goed begrijpt, ben ik uw gevangene? barstte Piet De Rijke los.

Dr. Cuharro trok een verwijtend gezicht en veegde een onzichtbaar stofje van de lapel van zijn wit jasje.

— Kom, kom, herinner je liever hoe je bij mij bent aangeland. Je was ziek, uitgemergeld en in lompen gehuld. Had het nog drie of vier dagen langer geduurd, dan hadden de politieagenten eenvoudig je lichaam aan de rand van een steegje teruggevonden en je naar het kerkhof gebracht. Zonder je te kennen heb ik je opgenomen, eten en kleren gegeven... Durf je nu nog te beweren dat ik je als een gevangene behandeld heb?

Voor de zoveelste maal stond Piet in die hinderlijke tweestrijd. Inderdaad was Dr. Cuharro zijn weldoe-

ner geweest. Hij had hem werkelijk het leven gered. Maar hij vond de man zo hatelijk, evenals zijn capataz trouwens, dat Piet ze maar liefst geworgd had. Hij hield zich echter in bedwang, keerde zich met een ruk om en stevende op de deur af die naar zijn kamer leidde.

Och, tenslotte hoefde hij nog maar een nachtje geduld te oefenen. Nog maar één nacht en dan zou hij wegvliegen over de Andes, naar het onmetelijke, raadselachtige Amazonegebied. Nog maar één nacht en hij zou van Dr. Cucharro en zijn hand-langer verlost zijn.

In zijn hart wist hij drommels goed dat hij maar een pion op het schaak-bord was, een pion die zelfs geen benul had van de werkelijke betekenis der belangen die op het spel stonden. Want hem maakten ze niets wijs: hij geloofde niet dat ze hem zo'n som zouden betalen enkel om kruiden te gaan plukken, zelfs al groeiden die kruiden ergens in het Amazonegebied, ver van de beschaafde wereld. Nee, er stak meer achter. Misschien een boodschap aan het Garauki-opperhoofd? Dat zou hij wel zien, als de dokter hem die had toevertrouwd en hij behield zich het recht voor die te onderzoeken en zelfs niet haar doel te laten bereiken als ze hem verdacht voorkwam.

(Wordt vervolgd)

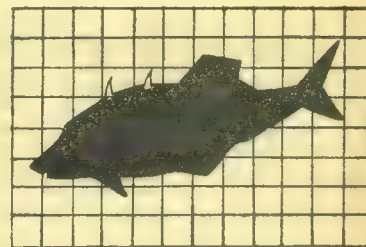
Wie weet het?

(Oplossingen van blad. 5)

SPEL 1:

A: Rog; B: Wentelaar of meerval; C: Zeepaard; D: Kofferruis; E: Paling; F: Schorpioenis; G: Knorhaan; H: Steur; I: Mensenhaai; J: Tong.

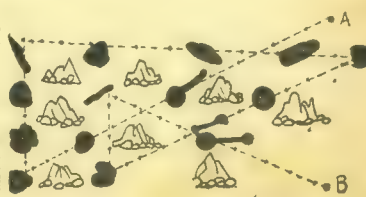
SPEL 2:

SPEL 3:

1. Waar; 2. Waar; 3. Niet waar; 4. Niet waar; 5. Waar.

SPEL 4:

OP JE PLAATS!...

PANG!

HUP ROBBEDOES

Robje kan van de zwemmerij maar niet genoeg krijgen en oefent voortdurend in het winterbad. Moet je hem horen! En zien, als moter en schroef tegelijk!

— Op je plaats!... Pang!... schreeuwt hij.

Geen start meer op de rug! Hij staat op de rand van het zwembad en springt vandaar te water. Altijd met dezelfde aanmoedigend-uitdagende kreet:

ook dóór, want zijn benen waren al in actie, zodra ze los van de kant waren. Alles is zo afgesteld, dat Rob uit elke beweging het maximum aan vaart perst. Speedig is het lichaam weer boven en kunnen de armen onmiddellijk beginnen te malen...

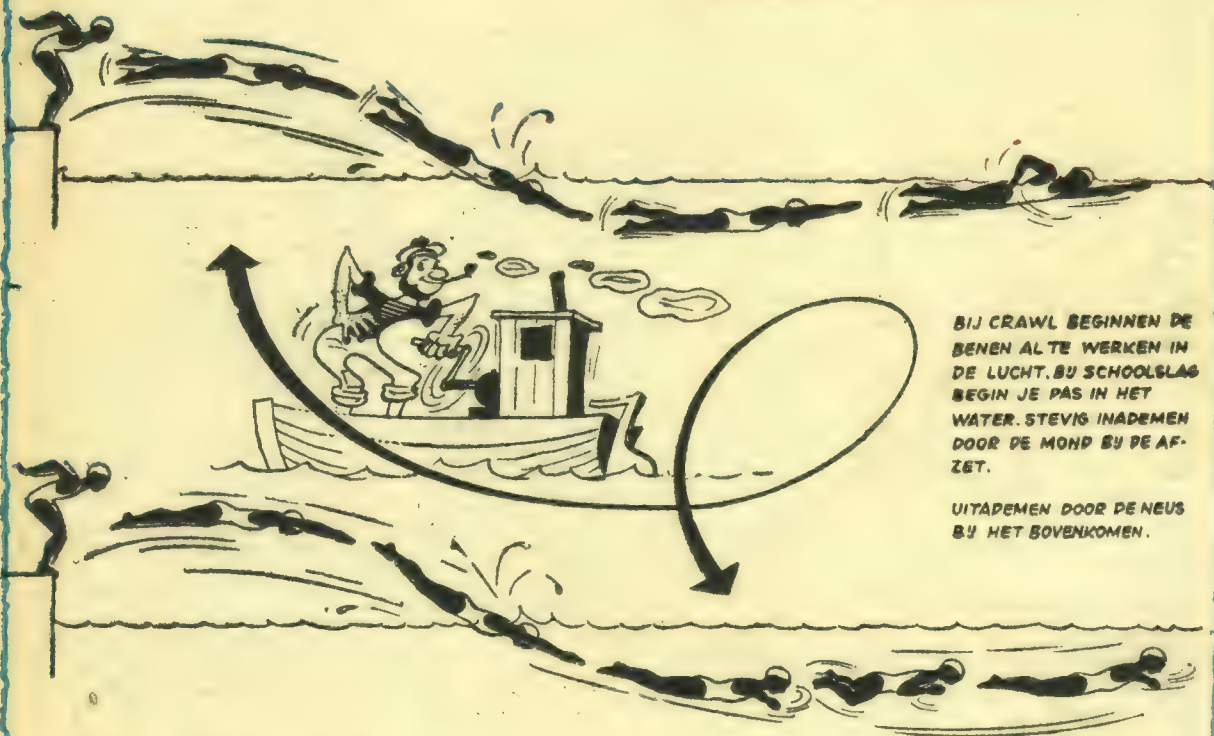
— Op je plaats!...

Weer staat Robje startklaar.

— Pang!...

Na snel, maar diep ademhalen, springt hij opnieuw... Waar zit hij nu? Ik zie hem niet meer!... Enkele seconden duurt het, voordat Rob boven komt en met energieke armslag verder schiet, ik heradem.

START BIJ CRAWL

BIJ CRAWL BEGINNEN DE BENEN ALTE WERKEN IN DE LUCHT. BIJ SCHOOLSLAG BEGIN JE PAS IN HET WATER. STEVIG INADEMEN DOOR DE MOND BIJ DE AF-ZET.

UITADEMEN DOOR DE NEUS BIJ HET BOVENKOMEN.

START BIJ SCHOOLSLAG

urelly

— Op je plaats!... Pang!... En weg is hij.

Crawl of vrije slag, het is hem allemaal hetzelfde.

— Op je plaats!...

Rob houdt zich met zijn tenen aan de rand vast, buigt diep door en zwaait de armen achteruit.

— Pang!...

Hij schiet te water met de benen gestrekt en de armen voorwaarts. Hij schiet lichtjes onder de oppervlakte, maar

Wat is er gebeurd?

Rob kwam dieper dan bij crawlzwemmen en oordeelde het daarom niet gek, maar onder water een gedeelte van het parcours af te leggen! Dat is tijd gewonnen... Die slimme Rob toch! Hij vindt zelf al trucjes, die zwemwonderen gebruiken om een betere tijd te maken! De droom van elke wedstrijdzwemmer!

FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

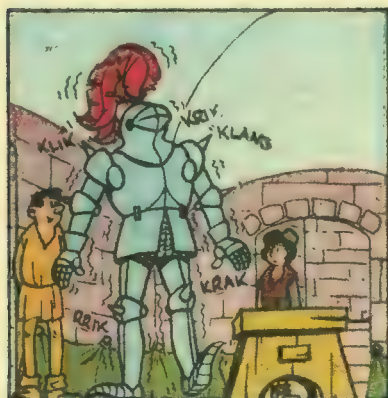
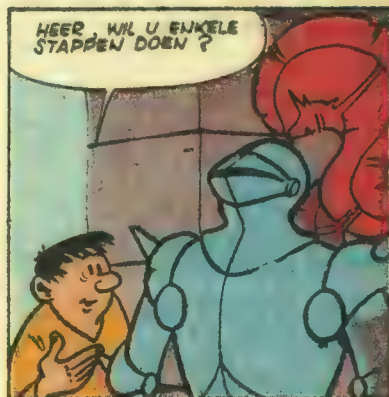
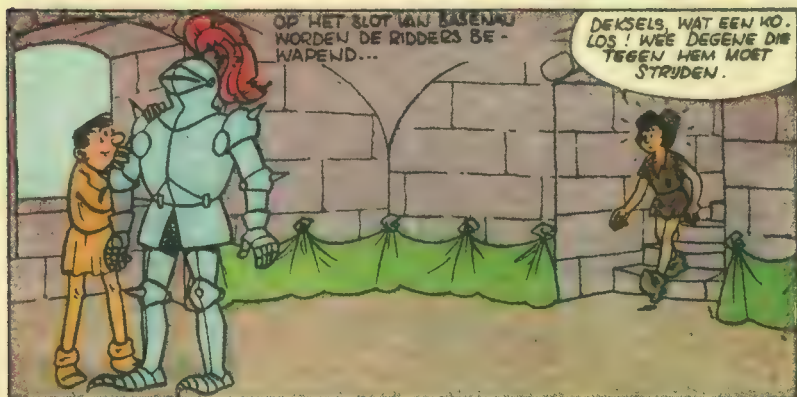

Als KROUWAGEN de kamer rond (om beurten!) vervolgens ROLBEWEGING OVER EEN VAN DE RAKKERS, DIE OP ZIJN KNIËN ZIT en tenslotte op drie pikkele de kamer rond. Doen, wie dat het vlugste kan!

JOHAN

Op het kasteel van Basenau woont Johan de voorbereiders tot de strijd bij...

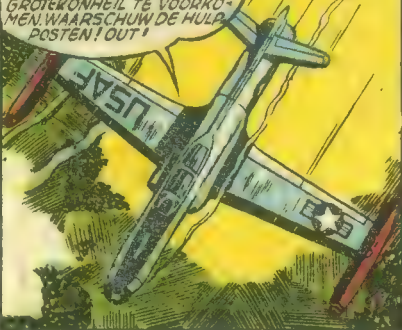

BUCK DANNY

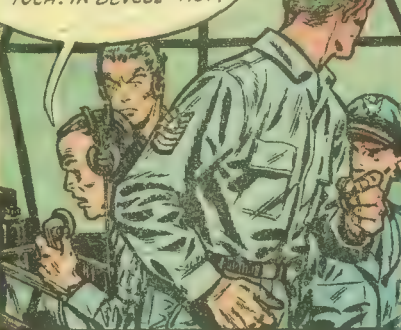
TESTPILOTEN

Tumbler is er niet in geslaagd, de geblokkeerde raket onschadelijk te maken. Zij staat op springen...

HALLO... HIER JIG BLUE. ER ZIT EEN ROCKET IN DE UITLAATBUIS GEKLEMD. ZE ZAL ONTPLOFFEN. IK HEB ALLES GEPROBEERD EN STUUR DE KIST NAAR DE WOESTIJN OM GROTER ONHEIL TE VOORKOMEN. WAARSCHUW DE HULPPOSTEN! OUT!

JIG BLUE! SPRING DAN TOCH! DAT IS DE ENIGE UITWEG. IK STUUR JE NAAR EEN ONBEWOONDE STREEK TOE. VLUG... VERDRAAI NOG AAN TOE, SPRING TOCH. IK BEVEEL HET!

DE HULPPOSTEN RUKKEN UIT. IK ALARMEER SALMON RED. SUCCES, DUWE JONGEN!

HIER JIG BLUE! IK SPRING... EN SCHA- KEL DE RADIO UIT. VAARWEL... OUT!

LEIDER ZEBRA AAN SALMON RED: EMERGENCY! JIG BLUE IN NOOD! TRACHT DE PLAATS WAAR HET VLIETUIG NEERKOMT OP TE SPOREN EN VERWITTIG ONS AANSTONDS!...

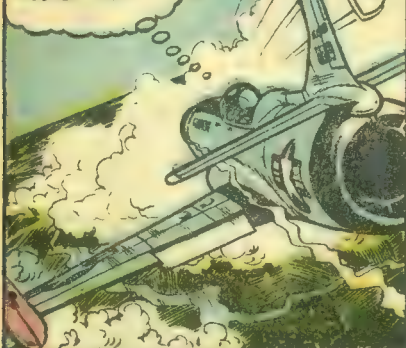
(1) DRINGEND

NEEN, NIET MOGELIJK! HO! DAAR! DAT ZWARTE PUNT! HIJ IS HET!

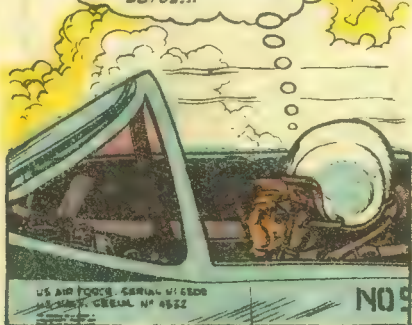
HALLO! RED SALMON AAN LEIDER ZEBRA: JIG BLUE ONTDEKT... IK VERLIES HEM NIET UIT HET OOG!

ALLES IS KLAAR... STUURAUTOMAAT... VAART MINDEREN... KLEPPEN UIT... KOEPSEL LOS...

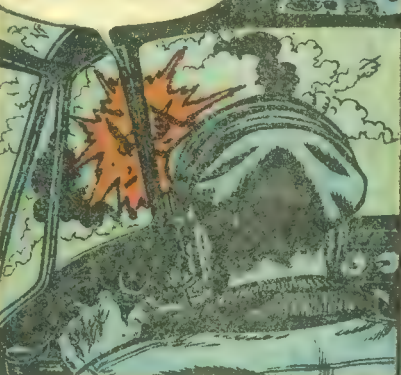

EN NU HET GORDIJN EN DE UITWERPBAAR ZETEL...

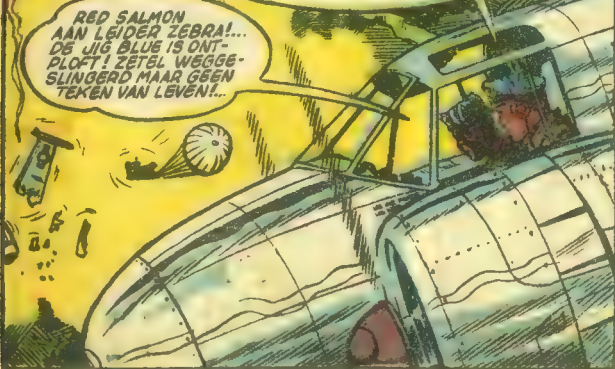
U.S. AIR FORCE. SERIAL N° 6520
N° 6522

TUMB! O!... HIJ IS ONTPLOFT!

WAAROM MAAKT HIJ ZICH NIET LOS? HIJ HAD ZIJN ZETEL AL MOETEN LOSMAKEN! TUMB! TUMB!... VLUG, TOCH!...

RED SALMON AAN LEIDER ZEBRA!... DE JIG BLUE IS ONTPLOFT! ZETEL WEGGESLINGERD MAAR GEEN TEKEN VAN LEVEN!...

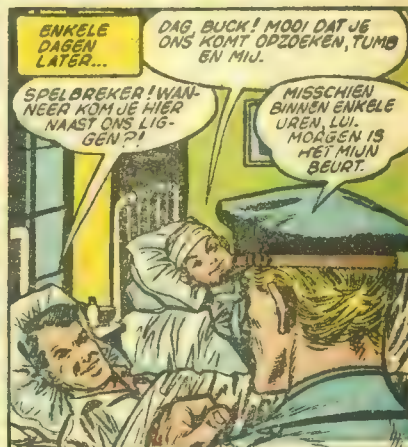
DE... ZETEL... LOSGOOIEN... MIJN VALSCHERM...

O... WAT 'N PIJN! MIJN BENEN... ZIJN ZEKER... GEBOKEN...

Bibi B.

Jeanne d'Arc uit Sint-Niklaas heeft een vrij persoonlijke opvatting over het gewetengeval van de rakker, die getuige is van een auto-ongeval. «Ik vind, schrijft ze, dat die rakker volkomen gelijk had. Zijn oom had geen enkele reden om ontevreden te zijn. Hij was hem zelfs dankbaarheid verschuldigd. Want als later toch alles was uitgekomen, zou hij in een benarde positie geraakt zijn. En het spreekwoord zegt: «Berlijk duurt het langst.»

Daar ben ik het mee eens. Een kleine opmerking: Niet omdat later alles kon uitkomen, moest de rakker de waarheid zeggen, maar omdat hij dit in geweten verplicht was.

«Onze club groeit en bloeit, schrijft club-leider André Van Pottelbergh uit Erembodegem. We hebben met Sint Maarten een feestje gehouden. Dat was zo goed geslaagd, dat we op kerstdag nog eens opnieuw begannen zijn. We gaan ook sparen voor een vlag. We zullen ook papier inzamelen en dat verkopen. We hebben ook al een kachel en een filmapparaat en een poppenspel.»

Prachtig gewerkt, André. Je hebt eens te meer bewezen, wat enkele jongens in clubverband allemaal kunnen verwezenlijken. Ik ben er van overtuigd, dat jullie voorbeeld een aansporing zal zijn om ook eens uit hun schulp te komen. Je weet wel, de schulp van hun gemakzucht.

TOON.

VRAGENBUS

Hugo V. L., Oude-God. — De meeste Robbedoesheiden hebben het veel te druk om brieven te schrijven. Robbedoes, Red Ryder, De Baard en De Kale laten je bijzonder hartelijk groeten. Je begrijpt wel, dat ze niet aan alle rakkers persoonlijk kunnen schrijven. Ze hebben een paar honderd duizend vrienden. Ze houden van allemaal evenveel en kunnen voor de een niet meer doen dan voor de andere. Je neemt het hen toch niet kwalijk, hé?

Robin Hood, Gent. — Die bestelling is zeker wel een vergissing van jou. Zo'n tekening heeft Robbedoes nooit gehad. Zou je dat niet zelf klaar kunnen spelen. Dan heb je er ook zo veel meer genoegens aan.

Alex Bukszegi, Malderen. — Tekeningen voor de knollentuin mag je gerust sturen, maar... alleen als ze werkelijk goed zijn worden ze gepubliceerd. Er zijn zoveel liefhebbers, dat alleen de allerbeste geplaatst worden.

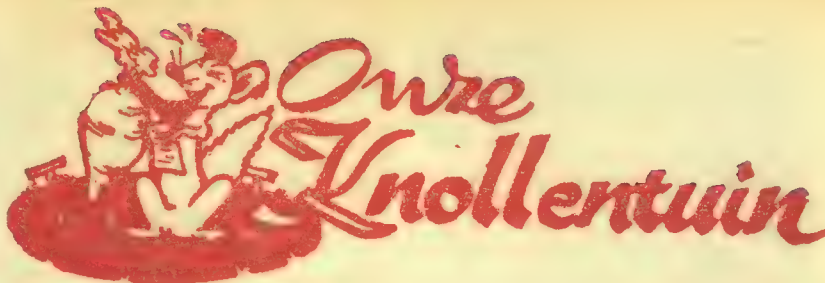
Jeanne d'Arc, Sint-Niklaas. — Dat correspondentie-vriendinnetje (hm) zal je moeten afschrijven. Misschien is je brief toch te moeilijk voor je geweest. Misschien is ze erg onstandvastig, wat, tussen haakjes gezegd, niet erg mooi van haar is. Ze had je toch minstens kunnen waarschuwen, dat ze het opgaaf. Van een Robbedoesrakkeresje zou je zo iets toch niet mogen verwachten. Helaas, niet alle Robbedoesrakkeresjes zijn zulke flinke meisjes zoals jij er een bent.

Rakker Willy Janssens, Willebroek, moet zo spoedig mogelijk zijn volledige en juist adres opgeven. Zijn lidkaart en kenteken zijn teruggekomen met vermelding «onbekend». Zorg er voor, dat je niet langer die grote onbekende blijft.

André V. P., Erembodegem. — Voor smalfilm zou je kunnen schrijven aan: N. V. Smalfilmstudio, Frankrijk 70, Antwerpen.

GEHEIME BOODSCHAP

34R9K X4R734— NS23J N—074R— 8X47—
4S9280 MS54S60 XR7H4X F6—MZ4M 46Z3JN8
4S64N340 +J9XR5 + 4NS4N9M N4XN—N84K
4N74R9KX 4R64S60R4N 3SN960X R23JKH 9R
6423JK84 79NK8+ 32H3J— NS23JN97 R4S—P
5414N74— N84K4N 74R9KX4R H4XF64XNM—
X34P4N 64K4N3N 51—XRH4M 54M9XK6.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».

Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6: Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Driekoningen schrijden door 't Kempenland.
Piet Kwabber geeft blijken van pienter [verstand!]

Ook in het nieuwe jaar blijkt de knolletjestoeliefde onstelpbaar. Laat ons daarom gauw gaan planten. Om het tijdsgebeuren krijgt de Driekoningenknol van LIEBAARD, lid van de knollentuin «Were di!» uit Beersel, de ereplaats. Jammer, dat we de verlichting van de knol niet kunnen afdrukken!

DRIE KONINGEN

Toen was het plots gedaan met sneeuwen. Nog enkele eenzaam neerwarrelende vlokjes plakten tegen de ruiten of zegen geruisloos neer op de witte, wollige vacht.

— 't Is gedaan, mannen! Willen we maar opstappen?...

Dit was de vraag van Jef, de zwarte kening.

— Hoe laat is het nu?... Ik heb mijn uurwerk vergeten.

De blanke koning zuchtte en zette voor de zoveelste keer zijn papieren kroon recht.

— Mijn klok is achter...

— En de mijne staat stil, piepte de gele kening.

— Opstappen, ja of nee?... Het is zeker al laat, zei de zwarte weer.

Drie donkere gestalten maakten zich los uit de schaduw van een huis en zo ging het op het dorp aan.

Zacht knerpte de sneeuw onder hun zware schoenen. In «het Broek» huldte een hond...

— Wim!...

— Ja?...

— Draag jij die ster eens, jong! Tot aan Treeseke Didden, niet verder...

— Bedankt, hoor! Laat Jef het maar doen!

— Wat?... klonk het verontwaardigd. Eerst heb ik die schoensmeer aan mijn smikkel kunnen smeren en nu die grote ster er nog bij dragen?... Stapt dan gerust alleen verder, mannen!

Een helverlichte rechthoek tekende zich in de verte af.

— Bij Treeseke Didden zijn ze nog niet naar bed.

— Dat zie ik ook!

— Ik vraag jou niks, neger! Opgepoetste Leuvense stoef!

Pats!...

Een natte sneeuwbal versmacht het antwoord, dat Jef juist wil lossen. Een helle schaterlach klinkt door de stille avond.

— W... wie... d... deed dat, verdorie?...

— Ik denk van de maan, ha, ha!

Jef veegt met zijn vlakke hand over zijn gezicht. Zijn hand is roetswart.

— Daar zijn de eerste huizen van het dorp, mannen. Nu ernstig!...

Plichtig-trag stappen de drie Koningen

door de sneeuw. Een hond huilt in «het Broek».

Driekoningen!...

LIEBAARD uit Beersel.

JEANNE D'ARC uit St. Niklaas plant een pretentieloos knolletje.

MOEDERS HANDEN

Toen we op een avond in de gezellige huiskring het rozenhoedje baden, viel mijn blik plots op twee gevouwen handen: moeders handen!

Wat hebben ze al niet verricht! Waren zij het niet, die mijn eerste stappen leidden, mijn traantjes droogden bij mijn eerste kinderverdriet?... Die handen, ze liggen anders nooit stil. Ze stoppen en naalen, schuren, wassen en plussen. Ze hebben nooit gedaan met werken.

Nu! zijn ze daar het werken verweerd. Ja, maar dat sien we niet! Voor ons, vader en kinderen, zijn die handen nog even zacht en mooi als vroeger.

Eens zal de dag komen, waarop moeders handen, afgestofd van het vele werk, neervallen op het witte laken om van de eeuwige rust te gaan genieten. Moge God echter die handen nog lang voor ons sparen. Ze zijn het dierbaarste van wat we op aarde kunnen bezitten.

JEANNE D'ARC uit St. Niklaas.

Onze BLACK PANTHER uit Gentbrugge zendt alle knollenplanters een hartelijke nieuwjaarsgroet en krijgt een eervolle vermelding voor zijn tekenknollen en zijn eerste dichtknol. Die was nog niet famous, Arsène! Hier volgt het knolletje, dat speelt in de knollentuin zelf.

EEN GEHEIMZINNIGE NACHT

Een beangstigende stilte hangt over de knollentuin. Alle bewoners van het Robbedoeshuis staan te bibberen van schrik. Alleen Piet awaait moedig met een hoelvroet midden in... zijn slaapkamer, vanwaar hij zacht heeft op de tuin.

Daar horen ze het weer!... Gesis als van een slang, terwijl bij dat gesis een wolk rook opgaft...

Snuffel sluipst heel voorzichtig de tuin in. Eensklaps horen allen een fijn gepiep. Het lijkt wel het geluid van Spil! Zou die in gevaar zijn?...

Allen snellen manmoedig voorwaarts. Wat zien ze? Sjarel de Zeiter, die geen bureau-gerucht wil maken, zissend tegen Spil, die

Eigen werk-knol van ARENDSBOOG uit Kortenberg.

een grote misdaad begaan heeft. Hij heeft een knolletje gepikt!

BLACK PANTHER uit Gentbrugge.

En nu de blikken van P. K.'s scherp vernuft! Het eerste is van JEZEBEL uit Oostduinkerke. Verander dat zelf op je lidkaart, Robert!

DRONKEN PIET

P. K. swalkt door de straten van Kansas-City. Zijn zware colts, kaliber 45 bengelen op zijn dijken. Kling-klank kletteren zijn sporen over de hobbelige kassien. Ze stapte onze held in de richting van «Saloon Mickey», waar hij gisteravond nog drie ruizezoekers door de ruiten geslagen heeft. Piet was dronken en als onze Kwabber dronken is, blijkt hij enorm sterk. Zoets als wijlen Samson. Helaas is Piet bijna alle dagen enorm sterk!...

Piet kletst op zijn dij en zegt:

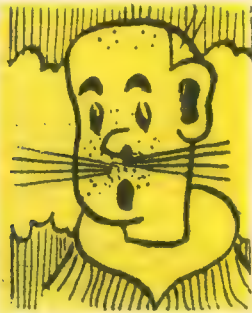
— Vandaag ga ik het «Saloon Mickey» eens voorbij!
Daar gaat-ie!...

En warempel, onze held stapte de deur van de kroeg netjes voorbij. Een eind verder staat hij plotseling stil, klopt zichzelf op de schouder en zegt:

— Piet, jongen, dat heb je keurig gedaan! Omdat je zo flink die kroeg bent voorbijgestapt, tracteer ik je op een whisky.
Kordaat stapte Piet daarop «Saloon Mickey» binnen.

Al spoedig was hij weer heel sterk...

JEZEBEL uit Oostduinkerke.

Eigen vinding! Tekenknoel van **GASTON** uit Beersel.

ROY ROGERS 32.472 uit Bree vertelt nog van Piet op school.

PIET MEENT HET GOED

Het is opvallend rustig in de klas. Piet Kwabbernoot blijkt een en al aandacht voor de aardrijkskundelen.

De meester heeft het over woestijnen. Hij dicteert: «Een woestijn is een kale, dorre strek. Nergens groeit daar iets...» Even later strijkt een vlieg neer op het kale hoofd van de meester.

Piet steekt zijn vinger op en waarschuwt: — Meester, er zit een vlieg op uw woestijn!

ROY ROGERS 32.472 uit Bree.

Nog een sterk staaltje weet **TEPPEN TEERLEPEL** uit Oost-Vlaanderen van Pieter te vertellen. Maar eerst heeft Snuffel zelf nog een appeltje met Teppen te schillen. Sticht jij maar een critiekclub voor rakkers onder de id, maar... ik voorspel je weinig succes! Zeg, Teppen, wordt het niet hoog tijd, dat jij naam en adres aan Snuffel bekend maakt?... Inderdaad zijn er nog altijd rakkers, die weten, dat ze voor tijdige planting hun knolletjes een volle maand voor een bepaalde datum moeten inleveren. Dat is het hele geheim van onze Kerstknollentuin. Daar heeft jouw vriend P. K. niets mee te maken. Wel met het volgende:

De blanke baardige koning. - Tekenknoel van zijn **BAARDIGE BLANKE ONDERDAAN** uit Antwerpen.

P. K. EN ZIJN GEWASSEN VOETEN

P. K. zit in de trein en tegenover hem zitten drie juffertjes, de vriendinnen Rosa, Dina en Maria. Ze tateren honderd uit.

— Als ik mijn haar gewassen heb, kan ik het maar niet weer op zijn plaats krijgen, klaagt Rosa. Zie eens, hoe wild het staat!

— Bij mij is het precies al hetzelfde, beaamt Dina.

— En ik weet er ook geen weg mee, roept Maria.

P. K., die alles moet aanhoren, meent ook iets te moeten zeggen over zijn haar, maar bedenkt tijdig, dat hij maar acht sprietjes heeft. Dus swijgt hij wijselijk.

Tien minuten later stopt de trein en onze

reisigers stappen uit. Op het perron stapte P. K. per ongeluk op Maria haar teen.

— O, verontschuldigd me, zegt P. K. snuiger! Als ik mijn voeten gewassen heb, weet ik er geen weg mee!

TEPPEN TEERLEPEL uit Oost-Vlaanderen.

Nog een eervolle vermelding voor de cowboy-knoel van **RED RYDER** uit Wildert en voor de P. K.-knoel van **BOMBA** uit Gent. Hartelijke nieuwjaarsgroeten terug van heel het Robbedoeshuis, Georgia! We wonen echter niet te Brussel, waarheen jij je briefje zond. Gelukkig weet de post wel beter!

In ons dichterknollenperk planten we het tweede probeersel van **LIEBAARD** uit Beersel-Dries, die in versmaat de sneeuw te lijf gaat.

SNEEUWLANDSCHAP

't Is uit daarbuiten, often wit...

— Een blanke april, waar hier

En daar een vele vlek op zit...

't Is stil daarbuiten, eenszaam stil...

— Een winters windje waait

Ze zacht, so koud, so kil...

Een vogel slijpt, so heel alleen...

En vliegt daarop weidra

Al vleugellepperend heen...

... Sneeuw...

Een sneeuw, al sneeuw...

LIEBAARD uit Beersel-Dries.

Voor hun tekenknolletjes krijgen een eervolle vermelding: **DE IJZEREN ARM** 31.488 uit Duffel, die P. K. in de witte broodsweken zag, **NIMBUS** uit Geraardsbergen, die in zijn eerste knol Bunni het Konijn zag en **DE ZWARTE VALK** uit Lokeren, die zijn kenteken nakolde. Volhouden, kerels!

Weer horen we geblaas en gesis. Weer is het onze pijspaffende Sjarel, die nu niet Spij, maar ons de knollentuin uitwerkt! Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes! Doe je best, het hele nieuwe jaar lang, in en buiten de knollentuin. Drie koningsgroeten van het knollentuinndrielal - wierook van Sjarel, welriekende-gomhars-met-bittere-smaak van Piet en echt goud van jullie opperplanter

SNUFFEL.

DENK NA EN... VUL IN:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

1
2
3
4
5

HORIZONTALAAL

1: Cel, waaruit zich een ei ontwikkelt. - In zee vooruitstekend hoge landpunt. - 2: Zelden. - Bijwoord, om die reden. - 3: Zoetwatervis uit onze rivieren. - Niet Jood. - 4: Niet droog. - Mannetlijk rund.

VERTIKAAL

1: Bijwoord. - 2: Geluid van de ezel. - 3: Engels tweewielig rijtuig. - 4: Aera, tijdperk. - 5: Verkorte meisjesnaam. - 6: Weldra. - 7: Meubel om iets in te bewaren. - 8: Aft. van ana. - 9: Kleur en reukloos edel gas. - 10: Korte (gewoonlijk) tijdruimte. - 11: Muzieknoet.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. - 1: As, Alt. - 2: Aba, Era. - 3: Lilaas. - 4: Mop. - 5: Osee. - 6: Eet. - 7: Egge. - 8: Brood. - 9: Ia.

Vertikaal. - 1: Almoes. - 2: Abiose, Ban. - 3: Salpeter. - 4: Go. - 5: Aess, Ego. - 6: Lr, Ed. - 7: Tas.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro: 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

De klei van de hoeven van het paard is vet en er komt een vreemde lucht af.

RIK RAKKERS

